

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Καλούμεθα να επιτελέσουμε μία έξοδο ζωής»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Πειραιώς, ιερούργησε την Κυριακή 5 Απριλίου 2026 (Κυριακή των Βαΐων), ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ](#), πλαισιούμενος από τους Ιερείς του Ναού: Πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Παναγιώτου, Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της τοπικής Εκκλησίας και προϊστάμενο του Μητροπολιτικού Ναού, π. Χρήστο Χριστοδούλου, π. Φανούριο Κατσαρό, π. Παντελεήμονα Σταυρακόπουλο και π. Γεώργιο Χρυσό.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην θριαμβευτική είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, επισημαίνοντας ότι η υποδοχή Του από τον λαό, αν και ενθουσιώδης, δεν αποτέλεσε αληθινή πνευματική συνάντηση, αλλά μια επιφανειακή και παρορμητική αντίδραση, επηρεασμένη από το θαύμα της Αναστάσεως του Λαζάρου.

«Αυτός ο όχλος, αυτός ο λαός που είναι συνεπαρμένος από το θαύμα το μεγαλειώδες της Αναστάσεώς του Λαζάρου», «δεν έχει βαθιά προσέγγιση στο πρόσωπο του ερχομένου Κυρίου της Δόξης. Δεν έχει κατανοήσει το λειτούργημά Του και το υπόργημα που σε λίγο θα προσφέρει υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας. Για αυτό και σε πολύ λίγο θα μεταβληθεί αυτός ο λαός σε αθλίους κομπάρσους των Γραμματέων και των Φαρισαίων και μανιωδώς κάτω από το Πραιτώριο θα κράζει "άρων άρον, σταύρωσον αυτόν"». είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, σημειώνοντας ότι δεν θα πρέπει να προσεγγίσουμε την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα με επιφανειακό ή συναισθηματικό τρόπο, αλλά ως μια ουσιαστική πνευματική «έξοδο» από τα πάθη, την καθημερινότητα και τη φθορά της ζωής.

«Η δική μας συνάντηση με τον Χριστό προϋποθέτει μίαν ηρωική έξοδο. Μίαν έξοδο από την καθημερινότητα, από τα γεώδη και εφήμερα, από την όζουσα πραγματικότητα του σαρκίου μας, από την καθημερινή τύρβη των πραγμάτων της φθοράς και του θανάτου», τόνισε χαρακτηριστικά, υπογραμμίζοντας πως «καλούμεθα να επιτελέσουμε μία έξοδο ζωής». Και συνέχισε: «Καλούμεθα όχι να μιμηθούμε τον όχλο των Ιεροσολύμων που δοξάζει σήμερα τον μεγάλο ευεργέτη, τον Κύριο των Απάντων και που αύριο θα κράξει κάτω από το Πραιτώριο για τη Σταύρωσή Του», «αλλά να επιτελέσουμε τώρα, πριν από την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, αυτή την έξοδο, η οποία έξοδος μας θα είναι μία μίμηση της εξόδου του λαού του Ισραήλ από την Αίγυπτο προς την γη Χαναάν. Έξοδος από τα πάθη, έξοδος από τις μικρότητες, έξοδος από την υφέρπουσα στην ζωή μας αμαρτωλότητα. Και ακόμη, αυτή η έξοδος πρέπει να προβλέπει και μία δυνατή συνάντηση. Ο Κύριος έρχεται ταπεινός, πράος. Έρχεται μειλίχιος, αλλά και με σταθερή απόφαση να προσφέρει τον εαυτόν Του. Και καλεί όλους μας να Τον συναντήσουμε. Και η μόνη ευλογία αυτής της συναντήσεως είναι η συμπόρευση μαζί Του».

«Η συνάντηση πρέπει να γίνει υπάντηση αληθινή, συμπόρευση και εν ταυτώ συσταύρωση. Να σταυρώσουμε, δηλαδή, αυτές τις μέρες τον κακό εαυτό μας, τα πάθη μας, τις αδυναμίες μας, τις εμπάθειες και τις μικρότητες μας», είπε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «μόνο έτσι θα μπορέσουμε να συμπορευθούμε με τον δι' ημάς Κύριον της Δόξης».

«Αυτή όμως η συμπόρευση με τον Χριστό και η συσταύρωση πρέπει να είναι το απόσταγμα μιας απόλυτης, άδολης, βαθιάς, οντολογικής υπαρξιακής αγάπης», πρόσθεσε, σημειώνοντας παράλληλα πως «καλούμεθα ό,τι θα δώσουμε αυτή την Εβδομάδα, την Μεγάλη και Αγία των Παθών του Κυρίου, στον δι' ημάς Σταυροθέντα Χριστό, να είναι όχι απλώς μια συναισθηματική φόρτιση ή μια ρομαντική, αν θέλετε, προσέγγιση, αλλά να είναι το άδολο απόσταγμα της αγάπης της καρδιάς μας. Εκείνος από άπειρη αγάπη για εμάς ανεβαίνει στο Σταυρό του Μαρτυρίου και προσφέρει το Σώμα και το Αίμα Του για να γίνεται πάντοτε η ανάκρασις της ζωής μας με τη δική Του ζωή και να γινόμεθα άξιοι της υπεροχικής και υπερχρονικής Βασιλείας Του».

«Καλούμεθα αυτή την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα να αγαπήσουμε τον Θεό Χριστό με όλη τη δύναμη της υπάρξεώς μας». «Ας υψώσουμε την καρδιά μας στον Κύριο με αυτή την υψοπιό αγάπη και κοινωνία της Χάρης Του», είπε, ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ευχόμενος σε όλους «η Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα να γίνει το ιερό όχημα μιας βαθιάς ενορασιακής πνευματικής και οντολογικής αγάπης με τον Χριστό. Καλέστε τον Κύριο στην καρδιά σας, στη ζωή σας, στην ύπαρξή σας. Εκείνος πάντοτε είναι έτοιμος και παρών να εισέλθει μέσα στα μύχια της υπάρξεώς μας».

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

